Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України ♦ № 137 (887) ♦ Четвер, 21 липня 1994 року ♦ Ціна договірна

ВЛАДА: ЯКОЮ ЇЙ БУТИ ЗАВТРА?

Це було предметом розмови під час зустрічі народних депутатів України з головами місцевих Рад

Як уже повідомлялося, 14 липня Верховна Рада України розглянула і прийняла в першому читанні проект Закону «Про місцеві Ради народних депутатів», підготовлений робочою групою Комісії з питань державного будівництва, діяльності Рад та самоврядування за участю відділу в питаннях діяльності Рад Секретаріату Верховної Ради України. Тоді ж висловлювалися побажання обговорити цей законопроект з головами новообраних місцевих Рад, щоб врахувати їхні зауваження й побажання під час доопрацювання надзвичайно важливого документа.

Обмін думками з приводу проекту закону про місцеву владу відбувся 19 липня. Відкриваючи нараду, Голова Верховної Ради України О. Мороз від імені народних депутатів України сердечно привітав усіх новообраних голів обласних, міських, районних, сільських і селищних Рад, побажав їм успіхів у нелегкій праці в складний період життя нашої держави і висловив упевненість у співпраці на користь держави, в ім'я народу України. Олександр Олександрович підкреслив також, що обговорення головами місцевих Рад законопроектів щодо місцевої влади перед розглядом їх Верховною Радою стане правилом у роботі парламенту.

На нараду були запрошені президент, Голова Верховної Ради і віце-прем'єр-міністр Криму, голови обласних, Київської і Севастопольської міських Рад, Рад обласних центрів, районних, сільських і селищних Рад.

У нараді взяли участь Президент України Л. Кучма, Прем'єр-міністр В. Масол, віце-прем'єри, керівники ряду міністерств і відомств.

З доповіддю виступив голова Комісії Верховної Ради з питань державного будівництва, діяльності Рад та самоврядування **О. Стешенко.**

(Закінчення на 3-й стор.).

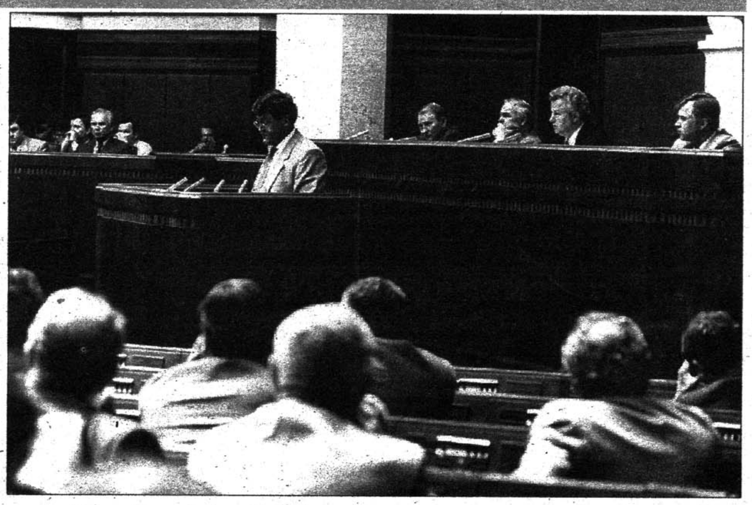

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

РОБОЧА ЗУСТРІЧ

19 липня Голова Верховної Ради України, президент Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва (ПАЧЕС) Олександр Мороз мав робочу зустріч з генеральним секретарем ПАЧЕС Фаіком Кайтанджи.

Фаік Кайтанджи проінформував президента ПАЧЕС про виконану роботу і ознайомив його з перспективними планами діяльності ПАЧЕС. Під час розмови йшлося також про проведення в Стамбулі 6—8 вересня цього року «круглого столу» голів міських адміністрацій столиць країн—членів Чорноморського економічного співтовариства. За «круглим столом» обговорюватимуться питання розвитку інфраструктури, соціальні проблеми, проблеми навколишнього середовища, забезпечення правопорядку та інші, що турбують сучасні столиці, а також можливості співробітництва та поріднення столиць причорноморських країн.

Розглянуто також питання про емблему ПАЧЕС.

Генеральний секретар ПАЧЕС передав Олександру Морозу запрошення Президента Великої національної асамблеї Туреччини Хюсаметтіна Джиндорука відвідати Стамбул у зручний для нього час. Запрошення було з вдячністю прийняте.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Годі говорити про наміри, пора дійсно працювати

Таку думку висловив Голова Верховної Ради України О. Мороз під час зустрічі з представниками ділових та урядових кіл США.

Представники американських ділових кіл повідомили главу українського парламенту, що вони мають конкретні пропозиції в галузі ядерної енергетики та інших сферах щодо спільної діяльності з підприємствами України і готові розпочати співпрацю.

О. Мороз дав позитивну оцінку цим проектам, однак висловив побажання, щоб ми менше ходили по колу, узгоджували й переузгоджували попередні домовленості, а скоріше бралися за діло. «Україна, — сказав він, — має величезні можливості для взаємовигідних справ, і хотілося б, щоб вони набирали конкретних обрисів. Верховна Рада України робитиме зі свого боку все, щоб дати дорогу цікавим і цінним ініціативам».

Продиктовано в номер

Харківщина розпочала збирання урожаю

В районах Харківської області, за винятком північних, розпочалося масове збирання ранніх зернових та зернобобових культур. За повідомленням диспетчерської обласного сільгоспуправління, хліб у перші дні скошено вже на площі понад 50 тисяч гектарів, п'яту частину їх хлібороби обмолотили.

Протягом кількох тижнів на Харківщині майже не було опадів, стоїть спека. На думку спеціалістів, посуха значно вплинула на врожайність. На відміну від торішніх рекордних урожаїв, цього року очікують не більш як 30 центнерів з кожного гектара.

Інцидент на Хмельницькій АЕС

У ніч на 19 липня на Хмельницькій атомній електростанції різко знизився рівень потужності.

Як повідомили кореспондентові «Інтерфакс-Україна» в адміністрації АЕС, чергова зміна оперативно розвантажила 1-й енергоблок на 50 % номінальної потужності. Причиною розвантаження став дефект, виявлений у системі регулювання водогону насоса.

Оперативне втручання ремонтників дозволило у вівторок вивести блок на звичний рівень потужності.

Порушень норм і умов безпеки експлуатації АЕС не було. Радіаційний фон у нормі.

NASA використовуватиме в космосі український зварювальний інструмент

Національне космічне агентство США (NASA) має намір 1997 року використовувати в космосі універсальний зварювальний інструмент, розроблений українськими вченими. Про це повідомив агентству «Інтерфакс- Україна» заступник генерального директора Національного космічного агентства України (НКАУ) Валерій Комаров.

За його словами, до кінця року NASA і НКАУ підпишуть відповідні угоди про співробітництво, котрі передбачатимуть програму випробувань зварювального інструменту і підготовку американських космонавтів. Це питання обговорювалося в ході візиту української делегації до NASA (7—15 липня).

В. Комаров також повідомив, що сторони мають намір співробітничати в галузях дистанційного зондування Землі, космічного зв'язку, телемедицини та космобіології.

NASA виявило інтерес до української біологічної супутникової програми. В її рамках заплановано запуск біологічного супутника.

Підготовку угод, що викликають взаємний інтерес, передбачають продовжити в жовтні цього року під час візиту делегації NASA в Україну.

Леонід Кравчук залишається у великій політиці

Екс-президент України Леонід Кравчук не збирається йти з політичної арени. Про це він заявив на проведеній вчора прес-конференції за підсумками президентських виборів у країні. Леонід Кравчук має намір створити іменний фонд на підтримку культури та мистецтва.

Свою партію екс-президент створювати не збирається. Можливо, він стане парламентарієм. Зараз багато трудових колективів західних регіонів України висунули його кандидатом у народні депутати. «Я поки що думаю. Але якщо мене оберуть народним депутатом, то, найімовірніше, не приєднаюсь ні до якої парламентської фракції», — відзначив Леонід Кравчук.

У парламентаріїв Європи новий керівник

Триває переобрання лідерів у європейських організаціях. Слідом за зміною керівника у Комісії Європейського Союзу Європарламент оголосив про обрання нового голови. Ним став соціал-демократ з Німеччини Клаус Генш. Строк його повноважень — два з половиною роки.

Після виборів — кримінальні історії

Слідство за фактами порушення Закону про вибори Президента розпочала прокуратура Білорусі. Напередодні було виявлено викинуті урни з бюлетенями для голосування у столиці республіки. Як повідомив секретар Центрвиборчкому І. Лихач, перевіряють усі районні виборчі комісії в Мінську, створені на період виборів. За попередніми даними, у жодній з них поки що не виявлено серйозних порушень. Слідство триває.

ЛЕОНІД КУЧМА СКЛАВ ПРИСЯГУ НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Присягу на вірність українському народові склав 19 липня на урочистому засіданні Верховної Ради України новообраний Президент країни Леонід Кучма. Поклавши праву руку на видатну пам'ятку української культури XVI століття — Пересопницьке Євангеліє, поруч з яким лежала Конституція України, глава держави виголосив сповнені великого змісту слова: «Урочисто присягаю народові України при здійсненні повноважень Президента України суворо дотримуватися Конституції і законів України, поважати та оберігати права і свободи людини і громадянина, захищати суверенітет України, сумлінно виконувати покладені на мене високі обов'язки».

З нагоди визначної події в житті нашої держави на урочистому засіданні були присутні члени уряду, керівники Республіки Крим, голови обласних, ряду районних, селищних та сільських Рад, представники центральних відомств, громадських організацій, військових, релігійні діячі, дипломати, журналісти.

З вітальними словом виступив Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

Від імені Верховної Ради України він щиро і сердечно поздоровив Леоніда Кучму з всенародним обранням Президентом України і вступом на цю найвищу в державі посаду.

Ви взяли на себе таку надзвичайно велику відповідальність у дуже нелегкий період становлення молодої Української держави, сказав Олександр Мороз. З часу проголошення державної незалежності ми зазнали і певних успіхів і чимало прорахунків. Попри всі негаразди нам вдалося уникнути серйозних конфліктів, зберегти мир і спокій у суспільстві, віру людей у можливість побудови кращого життя.

Цьому значною мірою слід завдячити і Леоніду Макаровичу Кравчуку, нашому першому Президентові. В історії становлення нашої державності він займе належне місце. Це буде згодом. А сьогодні в цьому залі є всі підстави висловити повагу до першого Президента України, побажати йому добра і нових успіхів на політичній арені в ім'я України та її народу.

Життя не стоїть на місці, воно висуває нові вимоги до людей, які тримають кермо влади. Сьогодні демократичним шляхом відбувся перехід влади до нового Президента, до нових людей, які поряд з владою взяли на себе велику відповідальність за долю держави. Важливо, що Верховна Рада і Президент прийшли до влади майже одночасно, спираючись на одну волю народу, на одні й ті ж настрої виборців. Це повинно стати основою узгодженості дій ланок влади, її скоординованості на найвищому рівні, наголосив Олександр Мороз.

У день прийняття естафети Президента України бажаємо Вам, Леоніде Даниловичу, бути гідним важливих і складних завдань, які постали перед Україною. Одним з найголовніших серед них, як Ви добре знаєте, є проблема стабілізації економіки. Люди очікують, що Ви, Леоніде Даниловичу, і очолювана Вами державна виконавча влада зуміють рішуче повести Україну з економічної безодні, від нинішнього стану зубожіння більшості пограбованих людей, повернути їм впевненість у можливості жити гідно з чесної праці. Люди чекають наведення елементарного порядку в країні, ліквідації організованої злочинності і корупції, усунення причин для розвитку такого зла.

Вірю, що Вам і тим, хто працюватиме поряд з Вами, вистачить політичної волі, професійності, мужності і терпіння при розв'язанні усіх складних завдань, що постали нині перед суспільством.

Олександр Мороз запевнив Президента, що у цій справі він одержить повну підтримку від Верховної Ради України. Новий її склад виявив волю до рішучих, конструктивних дій, до перемін на краще. Сподіваюсь, відзначив Голова Верховної Ради, на тісне співробітництво, узгодженість дій, на співучасть у творенні і реалізації законів на користь чесних людей. Переконаний у можливості зміцнення України як суверенної держави, за цілісність і непорушність якої гарантом виступатиме Президент, спираючись на дії Верховної Ради і уряду. Так само разом ми зможемо досягти посилення соціальної захищеності населення, забезпечення прав і свобод громадян. Це, до речі, є головним змістом основних засад і напрямів становлення економіки України в кризовий період, прийнятих нещодавно Верховною Радою за участю і нового Президента тоді ще в ранзі депутата.

Ми перебуваємо на вирішальному етапі процесу реформування усіх владних структур як у центрі, так і на місцях. Потребу такого реформування найкраще відчувають присутні тут керівники Кримської автономії, областей і міст України. Тому я наголошую на тісній співпраці усіх гілок влади не тільки на найвищому рівні, не тільки з огляду складності та масштабності завдань, а й з потреби підвищення ефективності діяльності всіх ланок влади, наповнення їх реальними повноваженнями і корисним для держави і людей змістом.

Ми набуваємо досвіду, розв'язуючи проблеми організації влади. Серед них на першому місці є потреба узгодити ефективність дії вертикалі виконавчої влади з розвитком місцевої ініціативи. Треба, щоб Ради народних депутатів стали справжніми органами народовладдя і самоврядування.

Від імені Верховної Ради бажаю Вам, шановний Леоніде Даниловичу, досягти успіхів у зміцненні міжнародного авторитету України, розвитку взаємовигідного і партнерського співробітництва з Європою, з усіма країнами світу з тим, щоб Україна з її мудрим і працелюбним народом, щедрими землями, багатими надрами, величезним науково-технічним потенціалом стала рівноправним членом європейського і світового співтовариства.

Хай вистачить Вам сил для плідної роботи, Леоніде Даниловичу, на благо і в ім'я України, її народу.

Ще раз прийміть наші сердечні вітання. Щастя, здоров'я, успіхів у Вашій нелегкій справі!

Від імені дипломатичного корпусу, який акредитований у Києві, Леоніда Кучму поздоровив дуаєн дипломатичного корпусу в Україні, Надзвичайний і Повноважний Посол Італії в Україні Вітторіо СУРДО.

Менш ніж через три роки після проголошення незалежності України, сказав він, вибори Президента стали важливим кроком у демократичному розвитку України, оскільки вони підтвердили волю українського народу до активної участі у процесі формування державних інституцій. Вибори, що відбудуться 24 липня, повинні дати можливість завершити формування складу Верховної Ради і створити політичне середовище, в рамках якого будуть знайдені шляхи до розв'язання наявних проблем, що сьогодні постали перед Україною.

Звичайно, прийняття відповідних рішень — це справа державних демократичних органів. Роль дипломатів, з іншого боку, полягає в тому, щоб донести погляди своїх відповідних урядів на питання, що становлять загальний інтерес. А питанням, яке становить особливий загальний інтерес, є незалежність і територіальна цілісність України, що, всі ми вважаємо, є основним фактором стабільності в Європі.

Іншим, близьким для нас питанням, є економічна криза в Україні. Ми очікуємо відповідної політики щодо її подолання і впевнені, що це призведе до поглиблення міжнародного співробітництва і до більш тісної інтеграції України у світову економіку. Глави дипломатичних місій вважають, що Україна має значні можливості щодо розвитку економічних і торговельних відносин після створення відповідного правового та економічного середовища. Це також матиме значення для заохочення приватних інвестицій.

Звичайно, ми знаємо, що перехід до ринкової економіки є важким процесом, який потребує коштів. Але ми впевнені, що народ України, її, Президент, уряд і парламент зможуть у дусі національної злагоди знайти правильні рішення і створити засади для реалізації величезного людського і природного потенціалу України.

Не менш вирішальне значення для нас має продовження процесу ядерного роззброєння на засадах Тристоронньої Заяви, підписаної у Москві 14 січня, яке, ми впевнені, є важливим не тільки з точки зору глобальної безпеки, але і з точки зору національних інтересів України. Це так само стосується і питання приєднання України до договору про нерозповсюдження ядерної зброї, що відкриє широкі перспективи співробітництва в галузі високих технологій.

І останнє, але не останнє за значенням. Ми очікуємо позитивного завершення міжнародного діалогу стосовно ядерної безпеки в рамках спільних зусиль, спрямованих на поступове удосконалення і раціональніше використання енергетичного сектора України.

Україна твердо постала як європейська держава, яка прагне і може відігравати повнокровну роль по забезпеченню миру і стабільності на цьому континенті. Ми аплодуємо цьому.

Проте були випадки, коли деякі внутрішньополітичні питання набували зовнішнього підтексту. Ми сподіваємося, що ви зможете розв'язати такі питання шляхом переговорів, а міжнародне співтовариство готове при необхідності запропонувати свою допомогу.

На завершення, пане Президенте, я хотів би скористатися цією нагодою, щоб віддати належне Президентові, котрий склав свої повноваження, пану Кравчуку, який відіграв видатну роль у ствердженні та зміцненні української державності і з яким всі ми розвинули ефективні і плідні стосунки.

І нарешті, пане Президенте, для мене є честю і привілеєм від імені дипломатичного корпусу передати Вам наші найкращі побажання успіху в день прийняття Вами на себе високих обов'язків.

З промовою виступив Президент України Леонід КУЧМА.

Сьогоднішня подія — це свідчення того, що держава Україна живе, стає на ноги, утверджує себе у світі. Перш за все, сердечно дякую вам, виборцям, які виявили мені високу довіру і обрали Президентом України. Я глибоко вдячний народові України, який продемонстрував високу громадянську свідомість, небайдужість до долі Батьківщини і здійснив цивілізоване, демократичне оновлення політичної влади в центрі і на місцях. Я висловлюю подяку Верховній Раді України, яка законодавчо забезпечила процес політичних перетворень на засадах демократії, неухильного дотримання прав людини, миру та прогресу. Я віддаю належне Леоніду Макаровичу Кравчуку, який зробив перші нелегкі кроки на шляху становлення української державності.

На виборах народ України висловив свою волю жити у власній державі, але він хоче, щоб вона була заможна, демократична, сильна. Українська державність не може бути для нас самоціллю. Держава для народу, а не народ для держави. Саме ця правильна теза ще має стати нашим переконанням, має наповнитись реальним змістом. Нічого не варта та держава, яка не в змозі захистити своїх громадян від духовного і матеріального зубожіння. Держава Україна — це не ікона, на яку треба молитися, це надзвичайно важливий інститут, який повинен ефективно працювати в інтересах людей, служити їм. Переконаний, що все державне будівництво повинно бути підпорядковане завданням економічного і духовного відродження.

Як Президент України я бачу своє найголовніше завдання в тому, щоб забезпечити громадянам України безпеку, мир, соціальний захист, стабільність, створити умови для культурного розвитку і достойного життя на рідній землі. В першу чергу потрібно відновити законність. Шквал безвідповідальності та злочинності, що захопив Україну, має бути зупинений. Ми не повинні допустити, щоб злочинний світ, зрощуючись із частиною управлінського апарату, крок за кроком захоплював владу в Україні. Необхідні для цього заходи, зокрема і жорсткі, будуть вжиті мною найближчим часом, що дозволяє відповідна законодавча база. Буде також покладено край пограбуванню України.

Сьогодні Україна стоїть на порозі суттєвих змін економічного та політичного курсу. Необхідність таких змін народ ствердив своєю активною участю у виборах. Люди поклали відповідальність за проведення реформ на єдину цілісну систему виконавчої влади, очолювану Президентом. Хочу запевнити вас, що я маю намір спертись на це прагнення і у повній мірі використати надану мені владу для проведення таких реформ.

Реформи — єдиний реальний шлях подолання тотальної економічної кризи, в якій опинилася економіка України. Реформа давно визріла, її напрями визначені. Не вистачало головного — політичної волі для їх проведення. Сьогодні цю волю доведеться проявити. Тупцювання на місці — це смерть для української економіки та української держави. Тільки негайні та рішучі дії влади, реалізація бюджетної та грошової реформ, лібералізація податкової політики, наведення порядку у сфері валютного регулювання і зовнішньоекономічної діяльності можуть виправити ситуацію. Реформа повинна полегшити життя людей. Тому вона має бути глибоко продуманою.

Україна може існувати лише як соціальна держава, у якій сильному надається можливість реалізувати себе, а слабкому — соціальний захист. Якщо сьогодні, під час важкого перехідного періоду, держава не надасть людям більш суттєву підтримку, то під загрозою остаточного нищення опиняться наука, охорона здоров'я, культура, саме життя нації. За цих умов принциповим питанням для політичного керівництва України має стати забезпечення стабільності у державі. Політика Президента і уряду мають бути зрозумілими людям, послідовними. Люди повинні знову одержати можливість з надією і впевненістю дивитись у завтрашній день.

Як Президент України я буду робити все можливе для консолідації нації, подолання всього того, що порушує внутрішню стабільність Української держави. Сьогодні в Україні важка ситуація. Тому треба діяти швидко, але обачливо. Держава не має часу на експерименти, а у людей немає на них ні сил, ні терпіння.

Я завжди говорив і повторюю нині: не революція, а планомірне, рішуче і послідовне оновлення економічної і соціально-політичної системи України — ось наша мета. А головний засіб її досягнення — реалізм і здоровий глузд і у внутрішній, і зовнішній політиці.

Визначаючи сьогодні внутрішню політичну стратегію, ми, в першу чергу, повинні розуміти те, що Україна є багатонаціональною державою. Будь-які спроби ігнорувати цей факт загрожують глибоким розколом у нашому суспільстві і крахом ідеї української державності. Україна — це рідна мати для всіх громадян, незалежно від того, якої вони національності, якого віросповідання, яку мову вважають рідною. Ближчим часом я маю намір запропонувати зміни до чинного законодавства з метою надання російській мові офіційного статусу при збереженні за українською мовою її державного статусу. Ми повинні повертати борги українській культурі і одночасно створювати найкращі умови для вільного розвитку національних культур всіх народів, що живуть на території України; консолідувати, а не роз'єднувати суспільство у цей переломний момент української історії.

Чесно працювати на благо України, на славу України — ось головна вимога, яка повинна висуватися перед усіма громадянами нашої держави. І безперечно, умовою, без якої ніякі реформи, ніякий рух вперед неможливий, є формування сильної ефективної державної влади. Це передбачає, в першу чергу, зміцнення єдиної виконавчої вертикалі як основного інструменту здійснення загальнодержавної політики. В той же час мають бути стабілізованими стосунки між усіма гілками влади. І у Президента, і у Верховної Ради, і у судової влади одна мета. Тож ніщо не повинно заважати нашій спільній діяльності в ім'я народу. У стосунках між органами влади повинен бути визнаним абсолютний пріоритет Конституції, положення якої не можуть змінюватись в односторонньому порядку.

Враховуючи нові політичні реалії, динаміку соціально-економічних і політичних процесів у нашому суспільстві, я як Президент вважаю за необхідне відновити конституційний процес, попередньо детально відпрацювавши механізм його здійснення. Іншою об'єктивною реальністю, у відповідності до якої визначатиметься внутрішня політика України, є необхідність дальшого розвитку місцевого самоуправління, розширення прав і відповідальності регіонів, передусім, у соціально-економічній сфері. Ринкові реформи несумісні з жорстким адмініструванням, тим більше, з одного центру. Компетенція і відповідальність всіх органів державної влади, зміцнення різних рівнів управління повинно бути чітко закріплене правовими актами.

Україна збереже наступність своєї зовнішньої політики у тій частині, яка стосується її міжнародних зобов'язань. Вона буде неухильно виконувати угоди і вимагати такого ж ставлення з боку своїх партнерів. В той же час у зовнішньополітичний курс будуть внесені корективи з тим, щоб зробити міжнародну політику України більш динамічною, ефективною. Її дієвість повинна визначатися не кількістю візитів та угод, а конкретними політичними та економічними результатами. Пріоритетність зовнішньої політики України має визначатись не ідеологією, а загальнонаціональними інтересами. Конкретно це означає, що на зміну політичному романтизму та ейфорії, певної невизначеності, характерних для початкового періоду розбудови держави, мають прийти реалізм, конкретність, прагматизм.

Історично Україна є частиною євразійського економічного та культурного простору. На сьогодні саме на цій території колишнього Радянського Союзу зосереджені життєво важливі національні інтереси України. Це і джерела надходження необхідних товарів, сировини та енергоносіїв, і найбільш реально доступний ринок збуту продукції українських товаровиробників. Нас зв'язують із країнами — колишніми республіками Союзу — також традиційні наукові, культурні, інформаційні і навіть сімейні зв'язки. Мільйони українців постійно там живуть. Самоізоляція України, її добровільна відмова від активної боротьби за власні інтереси в євразійському просторі були серйозною політичною помилкою, яка завдала значної шкоди перш за все національній економіці.

Ми повинні бути не просто присутніми у співдружності незалежних держав, а навчитись активно впливати на політику всередині співдружності, рішуче відстоюючи свої інтереси, не забуваючи, зрозуміло, і про наших партнерів. Якщо ми не будемо брати участь у становленні «правил гри», то ці правила все-таки встановляться, але без нас і на шкоду нашим інтересам. Я переконаний, що Україна може взяти на себе роль одного з лідерів процесу євроазіатської економічної інтеграції, встановлення цивілізованих взаємовигідних відносин між зацікавленими сторонами.

В цьому контексті принципове значення має нормалізація стосунків з Росією — нашим стратегічним партнером. Першим кроком у цьому напрямку може стати підписання комплексного широкомасштабного Договору про економічне співробітництво з Російською Федерацією, підготовка якого вже практично завершена. Цей договір має стати і доброю базою для розв'язання тих політичних та економічних недоречностей, котрі накопичились у взаєминах між Україною та Росією.

Новим реальним змістом мають бути наповнені відносини і з країнами Заходу. Ми повинні бути щиро відкриті до плідної співпраці з усіма країнами світу і окремо з кожною з них. Треба якнайскоріше переходити від обміну деклараціями до повноцінного економічного співробітництва, рішуче ліквідувати надумані перепони. Особлива увага буде приділятися співробітництву з тими країнами та міжнародними економічними організаціями, що виявляють справжню ділову зацікавленість в Україні як розвинутій індустріальній державі. Наша мета — увійти в світову економічну систему не як деіндустріалізований сировинний додаток, а як повноправний партнер.

Дорогі співвітчизники, у мене сьогодні немає відповіді на всі запитання, бо їх і не може бути. Уінстон Черчілль недаремно відзначав, що людям, у яких є відповіді на всі запитання, не довіряють керівництво державою. Ніколи не обіцяв і зараз не обіцяю, що вже завтра закінчаться всі наші біди.

За останні півроку економічна та соціальна ситуація надзвичайно погіршилась, країна фактично на грані економічної катастрофи. Для її запобігання доведеться вживати важкі і непопулярні заходи. Ні в якому разі ми не повинні піддатися спокусі здійснити сьогодні косметичними заходами, так би мовити, псевдостабілізацію, закриваючи очі на існуючу кризову реальність, обдурюючи народ. Будь-що ми зобов'язані зупинити сповзання у прірву, перервати марш у нікуди. І тільки якщо ми перервемо цей фатальний процес деградації, вимирання нашої економіки і суспільства, лише тоді почнемо спинатися на ноги, лише тоді у нас буде майбутнє.

Я хочу, щоб усі громадяни знали: ще будуть тяжкі випробування, ще не закінчилися всі наші біди та нестатки. Але запевняю вас: буде робитися все, щоб переломити ситуацію. Я глибоко переконаний, що ми доб'ємось цього. Гарантія тому — особисте зобов'язання і особиста відповідальність Президента України. Переживемо і тяжку осінь, і не легшу зиму. Україна пройде через останній, найважчий період випробувань, і ми будемо мати країну, гідну нашого працелюбного народу, нашої славної минувшини, наших дітей і онуків. Лише спільна праця, повага до людини праці дадуть рясні плоди.

Дорогі співвітчизники, ми крокуємо нелегким шляхом випробувань задля добра і щастя України, кожного її громадянина. У нас єдина мета і все непринципове, несуттєве, дрібне повинно відступити на задній план. Рука об руку, пліч-о-пліч, допомагаючи один одному — переможемо. Я вірю в це!

(Укрінформ).

ВЛАДА: ЯКОЮ ЇЙ БУТИ ЗАВТРА?

(Початок на 1-й стор.).

До повного самоврядування нам ще рано

З доповіді Олександра СТЕШЕНКА

— Відкинувши сліпе копіювання різних моделей влади зарубіжних країн, які були «вмонтовані» до проекту Закону про місцеве самоврядування в Україні, наша робоча група стала на державницьку позицію, на позицію Конституції. В нинішніх економічних і соціальних умовах йти шляхом самоврядування означає ще більше ускладнити ситуацію в центрі й на місцях, зайти в політичну безвихідь. Зарубіжні держави прийшли до самоврядування, коли стали багатими. Але і раніше, і тепер там міцна державна влада.

Зважаючи на те, що Ради всіх рівнів реформовані, їх голови обрані всенародно, ми дотримуємося головного конституційного положення: Ради є представницькими органами державної влади на відповідній території. Важливий момент, на якому наполягаємо: закріпити в законі принцип, згідно з яким всі інші державні органи, підприємства, організації та установи, розташовані на території відповідної Ради, незалежно від форм власності, мають бути підконтрольні й підзвітні Радам у питаннях, що належать до компетенції Рад, визначеної законодавством.

Підконтрольність і підзвітність Радам не знищують ідею самоврядування, як декотрі твердять, а навпаки — потужно посилюють активність людей, їх зацікавленість, щоб на території все вирішували чесно.

Проект Закону передбачає чіткі норми врегулювання відносин державної влади в центрі й на місцях. Голови Рад усіх рівнів та їх виконавчі комітети з питань здійснення повноважень державної і виконавчої влади, за проектом Закону, підпорядковані Кабінету міністрів України, а також головам і виконавчим комітетам Рад вищого рівня.

У законопроекті зроблено певні кроки до надання Радам владних повноважень для того, щоб вони справді були владою. Але питання, що регулюють права Рад на самостійність розроблення місцевого бюджету, створення комунальної власності, розв'язання питань у сфері управління всіма галузями народного господарства, мають бути чітко узгоджені з повноваженнями Президента України як глави виконавчої влади, Верховної Ради як єдиного органу законодавчої влади в Україні і, безперечно, Кабінету міністрів.

Передбачено, що місцеві Ради народних депутатів безпосередньо й через створені ними органи розв'язують усі питання місцевого значення, виходячи із загальнодержавних інтересів та інтересів громадян. Вони забезпечують виконання Конституції і законів України, розвиток своєї території, втілюють у життя рішення вищих органів державної влади.

Законопроектом передбачено, що голові Ради надається статус найвищої службової особи на відповідній території, йому надається право порушувати питання перед будь-якими вищими органами про звільнення з посад керівників підприємств, організацій та установ, незалежно від форм власності, у випадках, коли останні порушують Конституцію, закони України, не виконують рішення Рад та їхніх виконавчих комітетів, прийнятих у межах їхніх повноважень. Головам Рад передбачено надати право координувати діяльність підрозділів органів внутрішніх справ, служби безпеки, оборони, статистики та інших органів, що безпосередньо підпорядковані міністерствам або центральним органам.

Проект закону містить також положення щодо захисту прав і законних інтересів Рад та їхніх органів. Їм надано право звертатися до суду з позовом про визнання недійсними актів органів державного управління, не підпорядкованих Раді, які суперечать законодавству або ущемлюють права Ради. Законопроект передбачає також відповідальність місцевих Рад, їхніх керівників за законність та можливі наслідки від прийняття тих чи тих рішень.

Вертикаль

З виступів голів місцевих Рад народних депутатів

В'ячеслав ПОХВАЛЬСЬКИЙ, голова Запорізької обласної Ради

— Цей закон, очевидно, охопить тільки перехідний період, бо в суперечливості нинішнього правового поля навряд чи можна вибудувати закон найвищого гатунку. Щоб не завантажувати конкретикою, передаю пропозиції до комісії.

Руслан БОДЕЛАН, голова Одеської обласної Ради

— Треба відповісти на головне питання: чи буде наша держава рухатися шляхом розвитку регіонального рівня управління, чи — шляхом централізації. Потрібно позбутися думки, що регіональний керівник думає про сепаратизм, а не про інтереси держави. Звичайно, в нинішній ситуації має бути структура вертикального підпорядкування — але Рад і їхніх виконкомів, а не підрозділів, відділів і управлінь. І ще: вчитайтеся в проект і ви побачите, що на кожному кроці — обласна Рада, а поряд міська обласного підпорядкування. Чітке розмежування функціональних обов'язків між Радами всіх рівнів — запорука розв'язання всіх конкретних проблем.

Леонід КОСАКІВСЬКИЙ, голова Київської міської Ради

— Нині голови Рад обрані всім населенням і недоцільно позбавляти їх права формувати свою команду. Складається враження, що нам не дуже довіряють. Якщо затвердити порядок відкликання голови Ради, передбачений ст. 45, то, наприклад, сесія Київради перетвориться на перманентну постановку питання про відкликання свого голови. Є загальносвітова практика — референдум, встановлений законом порядок імпічменту чи відкликання. Але треба чітко визначатися — з яких причин, у яких випадках, хто може поставити це питання і як це здійснюється.

Сподіваємося, разом із Законом «Про місцеві Ради» буде прийнято постанову про особливості формування та діяльності органів державної влади та самоврядування в столиці. Відповідний проект готовий, ми його передаємо сьогодні до комісії Верховної Ради.

Микола ЗАЛУДЯК, голова Полтавської обласної Ради

— Ми підтримуємо тезу, що Ради є представницькими органами, й це необхідно закріпити законодавчо. При цьому має бути передбачене пряме підпорядкування обласній Раді всіх Рад і виконкомів нижчого рівня. В ст. 33 зазначено, що голова є найвищою службовою особою на певній території, але як використати це право, коли закладено, що його повноваження можуть бути достроково припинені Верховною Радою: за поданням Президента, Кабінету міністрів. Можуть це зробити і Ради трьома чвертями голосів від загальної кількості депутатів, і рішенням референдуму. Чи не забагато інстанцій?

Голова має зосереджувати всю повноту влади.

Євген КУШНАРЬОВ, голова Харківської міської Ради

— З квітня 1990 року я голова міськради. Обраний вдруге й, даруйте, на власній шкурі відчув недосконалість перехідного періоду й тих законів, над якими й сам працював.

Без вертикалі не можна, бо це буде безвладдя, анархія, дискусійний клуб. Але й абсолютної вертикалі бути не може. Вертикаль пронизуватиме органи державного управління, місцевого самоврядування в частині виконання конституційних і загальнодержавних завдань. Закон має визначити площину, якою керує лише закон, і самоврядування підпорядковуватиметься в цій площині тільки йому та своїм виборцям, і більше нікому. Коли за самоврядуванням закріплять джерело прибутків менш як 50 відсотків — тоді самоврядування нема. Понад 50 і до 80 — це ідеал, якого треба прагнути.

Євген ГУСЕЛЬНИКОВ, голова Хмельницької обласної Ради

— На місця треба передати більше прав. Які? Скажімо, формування бюджету обов'язково знизу.

Вважаю, що всі керівні кадри підприємств держвласності треба призначати й звільняти виконкомом Ради.

Анатолій ЄПІФАНОВ, голова Сумської обласної Ради

— Поряд з цим проектом мали б лежати інші закони, які сьогодні ще не відкоректовані. І перший — «Про Кабінет міністрів», щоб порівняти функції, зрозуміти вплив на низи. Йдучи на регіональне самоврядування, треба визначити, що таке область, район, бо в цьому законопроекті голова сільської Ради має такі самі права, що й обласної. Сьогодні вже нема часу це робити, але рано чи пізно ці питання доведеться розв'язувати.

Антон МАЛИНОВСЬКИЙ, голова Житомирської обласної Ради

— Самоврядування виправдало себе в тих країнах, де вже чітко діють економічна й політична системи. У нас практика двох останніх років показала, що декотрі зрозуміли самоврядування як такий стан, коли збільшено платню, чималий ранг державного службовця і жодної відповідальності. За такого самоврядування, хоч би хто був Президентом, хоч би як працювала Верховна Рада, порядку в Україні не буде. Сьогодні має бути перш за все сильна влада з чіткою вертикаллю підпорядкування.

Треба чіткіше визначити в Законі й механізм зняття з посади голови місцевої Ради. Не треба боятися давати голові права. Але якщо він закони й конституцію не порушує, а просто сидить, байдики б'є і нічого не робить? Треба продумати, як його в такому разі негайно зняти.

Олексій ІЩЕНКО, голова Броварської міської Ради Київської області

— Закон треба, безперечно, доопрацювати. Ст. 1 розділу 1 «Загальні засади» пропоную викласти у такій редакції. Вираз «місцеві Ради є складовою частиною єдиної системи Рад» замінити словами «складають єдину систему Рад». Бо якщо Ради лише частина системи, то що ж тоді становить решту цієї системи? А закінчити статтю словами: «Ради є основною формою народовладдя на місцях».

Особливої уваги заслуговує ст. 4 цього розділу та розділ 2 «Фінансово-економічна основа діяльності місцевих Рад народних депутатів». Це принципове питання, основа існування місцевих Рад. Тому перед винесенням Закону на обговорення пропоную цей розділ ретельно опрацювати на спеціальній нараді із завідувачами фінвідділів та начальниками відповідних обласних управлінь.

Михайло ДОСКАЛЮК, голова Рахівської районної Ради Закарпатської області

— Я просив би прийняти наші пропозиції щодо місцевих кадрів. Можливо, потрібен розділ або окрема стаття в Законі, де б ішла мова про повноваження місцевих Рад у кадровій політиці. Хто призначатиме завідувача райвідділу або начальника управління в області? Що таке повноваження за поданням голови повинна мати місцева Рада — це однозначно. Але питання звільнення з роботи визначено нечітко. Скажімо, порушив голова питання про звільнення, а що далі — законом не передбачено. Буде правильно обумовити, щоб за погодженням або поданням районної Ради обласна Рада затверджувала суддів, а Генеральний прокурор призначав районного прокурора. Це й буде підвалиною, на якій зростатиме авторитет місцевої Ради та її голови, про що казав у виступі голова Комісії Верховної Ради.

Петро КУПІН, голова Луганської обласної Ради

— Ми обговорювали і попередній, і нинішній проекти Закону про місцеві Ради. Підтримуємо останній, бо він чітко визначає функції і підпорядкованість Рад по вертикалі — від сільської до Верховної. Тут законодавчо закріплено виняткову компетенцію Рад і виконавчих комітетів, відновлено можливість управління економікою, підприємствами, об'єднаннями, організаціями, які розміщені на території тієї чи тієї Ради аж до кадрової політики. Проте хочу висловити деякі пропозиції щодо обговорюваного документа. Перша: доцільно доповнити п. 5 ст. 1 положенням про трудові колективи, які є важливою складовою частиною політичної системи. І визначити взаємовідносини рад трудових колективів з місцевими Радами. Друге: пропоную змінити п. 5 ст. 11 про нарахування коштів до місцевого бюджету. Треба нараховувати не за нормативами, які затверджують вищі організації, а виходячи з того, що потрібно за нормативом для цієї області, району, сільської Ради. Третє: слід відредагувати ст. 23. Дуже невдале визначення «соціальний захист». Якщо «захист», отже, хтось нападає. Правильніше було б таке: «повноваження щодо гарантій соціальних прав людини» або «гарантій соціальних прав людини». Четверте: пропонуємо внести до проекту Закону спеціальну статтю, яка надавала б обласним Радам право законодавчої ініціативи у Верховній Раді. Ми розуміємо, кому надає це право нинішня Конституція, але, думаю, було б правильно надати це право й обласним Радам.

Олександр ХОТЬКАЛО, голова Смілянської міської Ради Черкаської області

— Останнім часом простежуються відверті спроби позбавити ці Ради тих важелів і повноважень, які давали б можливість реально впливати на стан справ на підвідомчій території. Взяти хоча б останній Закон про вибори голів і депутатів місцевих Рад, зокрема його ст. 11, яка регламентує кількісний склад місцевої Ради. Верховна Рада позбавила органи самоврядування базового рівня можливості використовувати в роботі депутатські групи на виробництві і за місцем проживання, які були головною сполучною ланкою Ради з населенням. Тільки в нашому місті кількість депутатів зменшилася у шість разів. Чи не йде це врозріз з принципами подальшої демократизації суспільства, посилення влади народу?

Станіслав ВДОВЕНКО, голова Щорсівської районної Ради Чернігівської області

— Потрібно було б у Законі визначити власність кожного рівня влади. А то коли раніше розподіляли власність, то районам залишили освіту, охорону здоров'я, будинки культури, комунгоспи. Тобто все те, куди треба було вкладати кошти. А ми вважаємо, що ці галузі мають бути загальнодержавні, а не регіональні і фінансувати їх слід централізовано. А в районній власності хотілося б мати переробну промисловість. Адже сировину, м'ясо, молоко, льон, картоплю, зерно виробляють у нас, а переробляють на підприємствах іншої підпорядкованості. Слід було б відновити механізм управління і впливу на керівників організацій, розміщених на територіях районів і областей. Для тих, що у власності Ради, — пряме призначення, для інших, які поза її власністю, — хоча б погодження під час призначення. Та й на ст. 33, де йдеться про накази виборців, треба було б подивитися інакше. Слід орієнтуватися на конкретні проблеми соціально-економічного розвитку регіонів, а не на накази-побажання, нічим не підкріплені й економічно не обгрунтовані.

Борис КЛИМЧУК, голова Волинської обласної Ради

— Прав потрібно багато, але держава в нас одна. То я хотів би, щоб саме слово «федералізація» з політичного лексикону поки що вилучили. А більше чи менше повноважень — це справа технології. Ми готові служити законно обраній владі і робити все, що належить робити в державі. Є в державі СБУ, є прокуратура, сформуєте ще Конституційний суд. Досить. Є кому за нами наглядати. Ми йшли на вибори як люди державні, а не самоврядні князі.

Анатолій КІНАХ, голова Миколаївської обласної Ради

— Передовсім потрібно, щоб цей Закон було розглянуто в пакеті з Законом «Про Кабінет міністрів» і Законом «Про делегування державних повноважень місцевим органам влади». Від цього залежатиме вертикаль, життєво потрібна нашій Україні. Хотілося, щоб Кабінет міністрів чітко стежив за соціально-економічною ситуацією в регіонах, а Президент і Прем'єр-міністр володіли конкретною інформацією. Щоб знали, як виконують той чи той закон. Тобто потрібен регламент роботи Кабінету міністрів. По-друге, нам вкрай необхідно приступити до формування бюджету на 1995 рік. І все це треба робити виважено, розумно й поетапно.

Керувати означає відповідати

З виступів народних депутатів України

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ, Личаківський виборчий округ № 263, Львівська область

— Ми маємо фактично дві виконавчі влади — Кабінет міністрів і Президента. Між ними — Верховна Рада. Завдання Кабінету міністрів — створити гроші, Президента та його гілки влади — витратити їх, а Ради розподіляють бюджет.

Що стосується Закону «Про місцеві Ради...», то він недосконалий. Не можна, щоб, крім міністерства, підприємством відали ще й керівники місцевих Рад. Але й вони мають якось впливати, бо податки мусять надходити до місцевого бюджету. Ми повинні Закон поліпшити, але остаточне слово — за Президентом, бо цей закон створювався без нього. Він має єдиний вихід — скликати Конституційну Раду й створити нову Конституцію.

Валерій БАБИЧ, Західно-Донбаський виборчий округ № 97, Дніпропетровська область

— Якщо місцеві Ради хочуть розв'язати питання управління комунальною власністю чи навіть підприємствами, треба вирішити питання власності держпідприємств. Якщо місцеві Ради беруть на себе відповідальність, як це зробив би будь-який власник, — прошу, керуйте підприємствами. А якщо не беруть, нехай не втручаються. І друге питання — право розподілу й формування місцевого й центрального бюджету. Ви не повинні чекати, коли через систему перерозподілу центрального бюджету повертатимуться гроші в область. До області мають потрапити гроші з місцевих Рад. І в місцевих Рад теж мають залишатися. 30, 40, 50 відсотків... Це повноваження, це влада, яку ви шукаєте, — влада грошей, влада власності.

З виступу Президента України Л. КУЧМИ

— Без жорсткої гілки виконавчої влади згори донизу і знизу догори жодного поступу вперед у нас не буде. Я вдячний усім головам Рад, а таких більшість, які також виступають за це.

Хочу наголосити: я готовий співпрацювати з вами, хочу бачити вас не підлеглими, а колегами, щоб спільно працювали і спільно відповідали за справи в нашій державі. Хочу ще раз підкреслити: я бачу через сильну економіку сильну державу. Іншого не дано. А для того, щоб створити сильну економіку, нам потрібна така влада, якої в нас ще немає. Ми повинні показати, що народ не помилився, обравши нас, люди мають довірити нам долю нашої держави. І не треба чекати, доки з'явиться цей закон, а треба працювати, з повною відповідальністю виконувати свої обов'язки. Сьогоднішнє обговорення дуже корисне. Давайте співпрацювати.

Заключне слово Голови Верховної Ради України О. МОРОЗА

— Дискусія була плідна й неоднозначна, бо позиція, скажімо, голови обласної Ради відрізняється від позиції голови міської Ради. А все це треба поєднати в одному законі. Треба ще доопрацювати дуже багато положень законопроекту: про проценти перерахування з місцевих бюджетів до державного, про процент власності, межі самоврядності, співвідношення областей, їхніх органів, конкретних представників влади, про частину депутатів, які мають право бути у складі виконкому, і частину членів виконкому, які можуть бути депутатами. Треба переглянути позицію про звільнення голів Рад і таке інше. Вважаю, що Закон треба прийняти наприкінці наступного тижня, врахувавши під час доопрацювання всі пропозиції і побажання, і розпочати освоєння його на практиці.

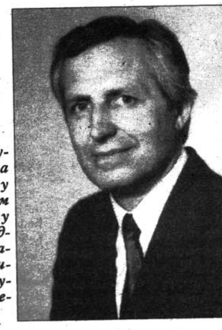
Прем'єр-міністр України В. Масол поінформував учасників наради про хід виконання Постанови Верховної Ради України «Про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі» та заходи, що їх вживає уряд для поліпшення економічного становища в державі.

Людмила МИКИТЮК,
Яків ГАЛЬЧЕНКО,
Микола ВОЛОК.

Україна припізнилася. Але наздогнати може

Минулого року банк «Інко», потерпаючи від економічної нестабільності, оголосив конкурс на кращу економічну програму ринкових перетворень в Україні. Поважне журі, на чолі з тодішнім заступником Голови ВР Гриньовим, розглянуло десятки робіт, але найкращими визнало тільки дві: В. Ланового й А. Філіпенка. Щодо програми останнього, опублікованої, до речі, і в «ГУ», то журнал «Політична думка» назвав її «видатним внеском у розвиток української економіки».

Сам Антон Сергійович з цим не погоджується, вважаючи, що «внеском» програма стане, коли її буде реалізовано. «А доки у ВР бракує людей з сучасним економічним мисленням, це неможливо». Власне, тому Антон Філіпенко, економіст- міжнародник, завідувач кафедри Інституту міжнародних відносин при Київському університеті ім. Т.Г. Шевченка, погодився висунути свою кандидатуру до парламенту (Печерський район Києва).

— Антоне Сергійовичу, ваше твердження, що економіку України можна стабілізувати протягом одного року, відверто кажучи, інтригує. Це справді реально?

— Повірте, що програма «Невідкладні антикризові заходи та ринкова трансформація економіки України» — не просто красива ідея. Ми розробили три варіанти розвитку: оптимістичний, середній та песимістичний, і можемо стверджувати, що стабілізації на рівні макроекономічної рівноваги протягом року можна досягти. По-перше, з допомогою монетарних засобів: фінансово-кредитної, валютної, цінової політик — добитися рівноваги на ринку товарів і послуг та ринку грошей. За перший квартал цього року виробництво. скоротилося на третину, а грошова маса знецінених паперів невпинно зростає. Якщо вдасться вирівняти ці пропорції (а програма передбачає певні заходи), на цій основі завдяки зміні податкової політики, розвитку експортного сектора — сформувати валютний резерв. Хоча б 2 млрд. доларів, плюс 1 млрд. доларів кредиту, узятого у світових фінансових структурах, допоможуть здійснити грошову реформу, яка може стати передумовою виходу України протягом 4—5 років на рівень споживання країн Східної Європи: Чехії, Угорщини, Польщі тощо. Монетарні методи, як то: затримки з виплатами зарплат, компенсацій, пенсій, — стабілізації економіки не сприятимуть. Більш за те сприятимуть зубожінню найменш захищених верств населення.

— Антоне Сергійовичу, програма виглядає привабливо, але її може спіткати доля усіх попередніх програм...

— Тому що у нас і досі примат політики над економікою. Іншими словами, економіка — заложниця політики. Політична система, у свою чергу, неструктурована. Немає чіткого розподілу влади, відсутня Конституція. Були спроби Ланового, Пинзеника розпочати реформування економіки, але вони не знайшли підтримки у парламенті та виконавчих владних структурах. Більш того, я сказав би, що останнім часом ВР не лише не намагається взяти естафету на шляху реформ, а й у виступах окремих народних депутатів простежується думка, щоб узагалі загальмувати ці реформи. Власне, тому я й вирішив балотуватися до ВР. Відчувається ностальгія за старими часами. Тільки ні Україна, ні Білорусь, ні інші держави СНД не здатні сьогодні реанімувати СРСР. Світовий досвід показує, що держави повинні пройти етап економічного, політичного і національного відродження, як це відбувалося у Західній Європі протягом 18—19 століття. Ми трошки спізнилися.

— Нічогеньке собі «трошки»...

— Справді, іноземні фахівці часто запитують: до якої категорії належить Україна? Якщо зважати на показник валового національного доходу, то до країн, що розвиваються. Але одночасно, за оцінками ЮНЕСКО, Україна володіє 7 відсотками світового наукового потенціалу, і це при тому, що має тільки одну десяту населення світу. Показник надзвичайно високий. Ми маємо галузі, що не знають аналогів у світі. Але є загроза, що поступово втратимо цей потенціал, якщо реформи і надалі буксуватимуть. Інше, що дивує іноземні держави, наше почуття меншовартості. І це на найвищому керівному рівні: мовляв, ми не проживемо без Росії, нікому крім СНД не потрібні, на Заході нас ніхто не чекає. Тим часом Україна перша зі східноєвропейських країн підписала програму «Партнерство заради миру» з НАТО, перша — договір про співробітництво з ЄС. Зовсім недавно «сімка» виділила 4 млрд. доларів кредиту для стабілізації нашої економіки, а ЄС — 500 млн. екю на ліквідацію наслідків Чорнобильської аварії. Що це, як не визнання того, що на Україну чекають на світовому ринку? А тому за рубежем стурбовано спостерігають за роботою парламенту. Дивуються, чому наша держава з таким потенціалом стільки часу перебуває у кризі.

— Кажуть, однією з причин перемоги Леоніда Кучми на виборах стало те, що його команда була сформована з представників так званого «незатребуваного покоління», людей, що вже кілька років, як здобули освіту, але не змогли реалізувати себе в управлінні державою, у розвитку її економіки, хоч сповнені енергії. Можливо, причина кризи у тому, що нам бракує дієздатної еліти?

— Обидва ваші припущення вірні. У команді Кучми справді було чимало молодих фахівців з високим розумовим потенціалом, які не можуть себе реалізувати, бо у нас і досі — номенклатурна демократія. Стара номенклатура залишилася при владі і впливає на політику, інтерпретує закони, прийняті ВР. Адже ВР виробила чимало хороших законів; зокрема, закон про іноземні інвестиції вважався одним з найпрогресивніших у Європі, доки до нього не внесли поправки й доповнення, котрі й звели його нанівець.

У часи СРСР всі кращі голови їхали до Москви, де можна було себе реалізувати, там і залишалися. Українська еліта, спроможна будувати державу, тільки формується, тільки виходить на політичну та економічну арени.

— Щодо молодої еліти, яка формується, вам видніше: адже ви маєте справу зі студентами. До речі, за чим ви їх учите? Адже мислити треба по-новому, а підручники старі.

— Ви помиляєтеся. Протягом останніх трьох років наша кафедра міжнародних економічних відносин (я як завідувач очолюю авторський колектив) підготувала три томи першого в Україні підручника «Міжнародні економічні відносини», що вийшли у світ у 1992, 1993, 1994 роках. Зараз готуємо четверту книгу. У планах — зробити підручник з міжнародних кредитних відносин.

У Печерському районі Міжнародний науковий фонд «Українська реформа» (А. Філіпенко є його віце-президентом. — Авт.) створив Центр з вивчення світових економічних та політичних проблем, щоб усі категорії населення мали можливість вивчати міжнародні відносини, політику, загальноприйняті принципи ринкової економіки. Отож, як на мене, проблем з елітою з часом Україна не матиме. Але необхідно створити умови, за яких ця еліта могла б себе реалізувати. Це ж можливо, передусім, у сесійному залі парламенту. Якщо 24 липня виборці опустять до скриньки бюлетені з моїм прізвищем, я виправдаю їхні сподівання, бо знаю, що треба зробити.

Розмову вела
Наталя ФІЛІПЧУК.

Урожай-94

Протоптали стежку на «Ростсільмаш»...

Важким видався цьогорічний хліб для Херсонщини. Під спекою осипається ячмінь, подекуди незайманими залишаються валки гороху. А все тому, що хлібороби змушені працювати в авральному режимі.

Гальмує техніка. Тільки нещодавно почало надходити пальне з Лисичанського нафтопереробного заводу. Поставки обіцяють протягом липня. До цього нерідко доводилося бачити, як навантажену зерном автомашину буксирував трактор.

Як повідомив заступник начальника облуправління сільського господарства і продовольства Володимир Авраменко, держава виділила цільові кошти на придбання запчастин та забезпечення нормальної роботи техніки — 11,5 мільярда карбованців. Але хлібороби сподівалися, що ці кошти потраплять до них раніше. З часом, звичайно, ситуацію вдасться виправити. Однак косовиця не залишає жодного дня на роздуми.

Навантаження на одну машину, яка зайнята зараз на жнивному полі, колосальне — в середньому по області становить 210 гектарів, подекуди 300 гектарів (норматив для півдня України — 100 гектарів). Цього року не куплено жодного комбайна; а наявна техніка вже зношена. Тож можливі зміщення строків збирання хліба ближче до кінця липня, а то й початку серпня.

Непокоїть директорів радгоспів і голів колгоспів відсутність належного паритету цін на аграрну і промислову продукцію. Навіть у таких порівняно благополучних господарствах, як радгосп «Інгулець» Білозерського району, де порядок підтримується завдяки кмітливості та ентузіазму молодого директора Олександра Литвиненка, доводиться, як то кажуть, із шкури пнутися, щоб у належному ритмі працювали комбайни, трактори, щоб було пальне, запчастини тощо. Потреба у фінансових «вливаннях», на думку Олександра Івановича, одразу відпаде, якщо вирівняються ціни на сільгосппродукцію у порівнянні з промисловою.

«Перехитрили» всіх, напевне, бериславці. Вони без допомоги державних структур роздобули запчастини для комбайнів на «Ростсільмаші», куди знайшли стежку. Сьогодні у Бериславському районі в роботі більше 230 комбайнів, серед яких 106 потужних «Донів». Тут і темпи жнив найвищі в області. Хліб бериславці зберуть швидко.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

А «П'ятидні» не на Марсі — на Волині

Тільки й чуємо: все погано, все на межі... А в цьому господарстві — як на іншій планеті. Ніби тут ніяких проблем. За останніх три роки середня врожайність зернових у спілці селянських господарств «П'ятидні» Володимир-Волинського району Волинської області — 58 центнерів з гектара, картоплі — 345, цукрових буряків — 40 центнерів. Середня вага зданої худоби на м'ясокомбінат — 510 кілограмів. Тут доять від корови по 16 кілограмів молока за день. Доярки одержують 1—1,5 мільйона карбованців на місяць...

— Наші люди не знають, що таке інфляція, — каже керівник господарства Валерій Діброва. — Ми кожного місяця своїм працівникам індексуємо зарплату. І робимо це без допомоги держави. У держави ми нічого не просимо — аби тільки не заважали працювати. Кожен карбованець у господарстві робить три оберти за місяць. Постійно маємо на рахунку 400—500 мільйонів карбованців. Більше не вигідно — гроші повинні бути в обороті.

Ось уже два роки господарство виплачує своїм працівникам дивіденди від чистого прибутку. Сума дивідендів становить 48 відсотків річного фонду оплати праці.

Господарство за свої кошти побудувало власний асфальтний завод. Веде газифікацію, прокладає водопровід, пенсіонерам безкоштовно виділяє автотранспорт. За пільговими цінами продає працівникам різні продукти. Де беруться на все це кошти?

— Ми вчасно дійшли висновку, що тепер важливо не тільки виробляти продукцію, а й уміти вигідно її збути, — розмірковував при зустрічі Валерій Григорович. — Яка користь від того, що ми здавали на м'ясокомбінат і молокозавод м'ясо та молоко? За продукцію нам не платили. Ще й сьогодні нам винні мільярди. Коли віддадуть — самому Господу відомо. А, може, і ніколи. Тому ми переробним підприємствам даємо сировину, вони нам — готову продукцію: сухе молоко, сир, масло, субпродукти, м'ясні вироби. Ми реалізуємо це у своїх магазинах за цінами, значно нижчими за державні. У Володимирі-Волинському маємо три ларки, кафе-магазин, готуємо до здачі свій гастроном. У власній торговельній мережі реалізуємо 40 відсотків продукції, яку самі виробляємо. Оце вам і гроші.

Валерій Григорович побував у фермерів у Німеччині, вивчав ринкову економіку, наводив ділові стосунки з партнерами. І в П'ятидні останнім часом заїжджають ділові люди з Німеччини, Франції, Польщі. За сухе молоко господарство придбало німецьку бурякосівалку «Кляйне», якою засіяли більше 100 гектарів ріллі насінням польської селекції.

— Нині ця плантація зовсім не потребує ручної праці. Хочемо у німців ще купити сівалку та агрегат, котрий виконує всі агротехнічні роботи. Цей механізм за один раз робить усе те, що нашим треба виконувати 3—4 рази, — охоче розповідав керівник господарства. — Вже є домовленість, що через бартер придбаємо зернозбиральний комбайн англо-датської фірми, який за продуктивністю замінює шість «Нив». Аби тільки не заважали працювати. Буде тоді в держави і хліб, і до хліба. Уже наступного року плануємо перейти на західну технологію вирощування зернових. Треба, щоб гектар давав по 90—100 центнерів. І це реально.

Не погоджуюся з тими, хто вважає, що земля, як і раніше, повинна бути власністю якогось колгоспу чи держави, — роздумував Валерій Діброва. — Земля дасть добру віддачу лише тоді, коли матиме конкретного господаря. Треба приватизувати. А її власники можуть об'єднатися на акціонерно-пайових чи якихось інших засадах. Не вмієш на ній працювати — здай на певний час в оренду, одержуй за це гроші. Але завжди — це твоя земля. Ми, наприклад, у себе хочемо землю поділити в натурі і на ділянки кожному працівнику. Людина повинна знати, де і скільки в неї є землі. І обов'язково, щоб у людини був документ на цю землю. Якщо ми не передамо землю у власність тому, хто її обробляє, то ніколи Україна не стане багатою державою. Огляньмося: за плечима гіркий досвід, коли наше — це нічиє. Треба, щоб людина знала: це моє! Моїх дітей та онуків.

Отже, можна і в нинішніх умовах добре працювати на селі. Якщо є господар.

Такого б господаря та на всю державу...

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

24 липня у 112 виборчих округах, де вибори не відбулися або ж депутата не було обрано, відповідно до закону будуть проведені повторні вибори народних депутатів України. Найбільше таких округів мають: місто Київ — 18, Дніпропетровська область — 13, Республіка Крим — 10, Вінницька область — 6. У Київській, Полтавській та Черкаській областях — по 5 округів, в інших регіонах — по 1—2 округи.

У визначені законом строки кандидатами в депутати на повторні вибори було зареєстровано 930 осіб, після зняття окремими з них своїх кандидатур нині балотуються для участі у виборах 919 кандидатів. З них виборцями висунуті 551 чоловік, партіями — 81, трудовими колективами — 287. Найбільше представництво у Комуністичної партії України — 36 кандидатів. Соціалістична партія висунула 11 осіб, Народний Рух України — 10, Конституційно-демократична пар— 9, Українська республіканська партія 7.

За партійною приналежністю більшість теж тримають комуністи — 71 чоловік, 34 — члени НРУ, 15 — Соціалістичної партії України, 9 — Української республіканської партії, 8 — Демократичної партії, по 6 — Селянської партії України та Конституційно-демократичної партії, дещо менше є членами інших партій. 731 кандидат заявив про свою позапартійність.

Жінок у кандидатському корпусі — 77, чоловіків — 842.

831 кандидат має вищу освіту, 7 — незакінчену вищу, 81 — середню загальну та середню спеціальну.

Високий науковий потенціал підтверджується і вченими ступенями: 78 — кандидати та 32 — доктори наук. Є серед них один член-кореспондент Національної академії наук, 11 академіків у різних галузях, 21 просор, 30 доцентів.

За фахом найбільше інженерів — 198, фахівців освіти — 123, юристів — 122, економістів — 79, медиків та фахівців сільськогосподарських професій — по 67. За посадою чи родом занять переважають працівники державних підприємств і установ, працівники освіти, підприємці та директори державних підприємств і організацій.

Центральна виборча комісія ще раз наголошує: вибори законодавчого органу країни — справа великої державної ваги. Тож наші громадяни, усвідомлюючи особисту відповідальність за долю України, мають прийти 24 липня на виборчі дільниці і зробити свій вибір.

Мер столиці: перші години після обрання

Хоч столиця України проявила не кращу загальну активність під час недільних виборів, зате вона досить яскраво виявила свою симпатію до керівника міста Леоніда Косаківського, віддавши за нього 549904 голоси, що становить близько 55 відсотків виборців, що занесені в списки для голосування. Якщо в першому турі Леонід Григорович переміг в 14 районів столиці, то в другому за нього сказали «за» усі райони Києва.

Під час ділових зустрічей, які провів голова міста з перших годин після його обрання, він не розсипався на переможні інтонації, натомість у його словах чулася діловитість, настроєність на велику, серйозну роботу.

Коли Л. Косаківського запитали, що додасть йому в роботі титул і на що він спрямує переваги тепер уже одноосібного керівництва, Л. Косаківський відповів:

— На жаль, функції голови міської Ради, якого нині називають мером чи міським головою, ще й досі не визначені Законом. Ми будемо подавати свої пропозиції до Верховної Ради щодо визначення статусу столичного міста, а також щодо визначення повноважень керівників структур міської Ради.

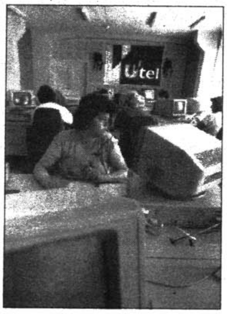
Щодо того, як ми будемо використовувати свої посилені права, то скажу тільки одне: на користь киянам, на піднесення їхнього добробуту. І хоч ніколи, ще будучи представником Президента України, не створював конфліктів, не прагнув з'ясовувати з кимось стосунки, знаю, що саме за інтереси киян буде вестися нелегка боротьба. Адже не всі раді, що головою обрано саме мене, не всі легко розстануться з можливостями для власного збагачення за рахунок трудових людей. Вони добре розуміють, що ми проводитимемо іншу політику, яка підрубає їхні фінансові можливості, і вони всіма засобами нам заважатимуть робити те, що ми намітили в інтересах Києва.

Тому як першочергове завдання бачу перед собою подолання опору мафіозних кланів, тих, хто не зацікавлені у змінах на краще, а також відповідних владних структур, які не розуміють, що Київ не тільки місце розташування міністерств, відомств, а й спільне місце нашого проживання, за яке треба вболівати і поступатись відомчими інтересами.

Л. Косаківський твердо заявив, що стоятиме до кінця саме за інтереси мешканців столиці. Все, що ми запланували раніше, сказав він, буде виконане, адже нам не треба все розпочинати з нуля.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

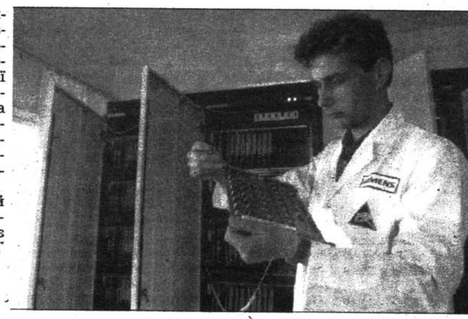
І в сто років — як новенька

Сторіччя першої телефонної станції Івано-Франківська, що відзначалося нещодавно, було ознаменоване введенням в дію нової потужної АТС. Змонтували її спеціалісти спільного підприємства «УТЕЛ». Встановлене тут обладнання фірми «Сіменс» забезпечує високоякісний автоматичний зв'язок з абонентами у 160 країнах світу.

На знімках: операторський зал нової АТС; інженер Володимир Собицький контролює роботу канального обладнання.

Фото Володимира МИГОВИЧА. (Укрінформ).

«Залізнична» арифметика,

або Кому потрібна дірка від тепловоза

1 лютого 1994 року «Укрзалізниця» в особі її президента Л. Желізняка за посередництва кошицької фірми «Упрако» (Словаччина) в особі голови правління закритого акціонерного товариства «Візіон» (Київ) С. Петренка підписали контракт на поставку до Словакії списаних тепловозів під виглядом металобрухту.

За цим документом «Укрзалізниця» зобов'язалася відправити партнерові 100 тепловозів, що були в користуванні, ціною по 12 тисяч доларів кожен. Але якщо врахувати вартість брухту чорних та кольорових металів в кожному тепловозі, то ціна одного мала би бути не менш як 20 730 доларів США. А за розрахунками «Укрзалізниці» 7 тисяч «скинули» на розбирання та сортування лому безпосередньо у Словаччині. Плюс 1000 доларів «з'їдає» транспортування. Але навіть за такої «бухгалтерії» вартість однієї секції тепловоза становить на 738 доларів більше, ніж передбачено контрактом. За нескладними підрахунками втрати від реалізації 100 тепловозів становитимуть 73 тисячі 800 доларів. Для порівняння зауважу, що наша сторона мала одержувати в обмін зі Словаччини дизелі ціною 83 280 доларів за одиницю.

Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків визнало, що «вартість тепловозів (100 секцій), які поставляють інопартнерові за бартерним контрактом № ЦТ-12/3, має бути десь на 70 тисяч доларів вища». Але тут же перший заступник міністра П. Кабан, який підписав документ, робить «Укрзалізниці» реверанс: враховуючи її критичне становище, МЗЕЗ «вважає за можливе, як виняток, виконання бартерного контракту № ЦТ-12/3 у повному обсязі...». І далі:

«Решту зношених тепловозів та вагонів, що «Укрзалізниця» має намір продати (обміняти) на імпортне обладнання та запчастини, доцільно реалізовувати за контрактами та цінами, узгодженими з МЗЕЗ України».

Втім залізничники й самі вміють газдувати. Як-от генеральний директор «Укрзалізницяпостачу» М. Момот, котрий в 1994 році підписує контракт за № 8 з угорською фірмою «Євромаркет Ltd» про експорт за кордон у вигляді металобрухту 4000 одиниць списаного рухомого складу. Або ж начальник Львівської залізниці Г. Кирпа, що укладає аналогічний договір з українсько-югославським СП «Євромагма Ltd» (Ужгород) на поставку 278 списаних вагонів. Санкцію на останню угоду дав сам президент «Укрзалізниці» Л. Желізняк.

В обох випадках вагони йшли за кордон в обмін на дизпальне. Але тут знову сумнівна вигідність справи для української сторони. Зокрема, в першій «операції» вартість 1 тонни металу згідно з контрактом становить 50, а в другій — 52 долари США. А індикативна ціна на брухт чорних металів за тарифами МЗЕЗу сягає 100—120 доларів США за тонну. Кому ж потрібен такий бартер?

Столичний господарський «досвід» став успішно приживатися на Закарпатті. Так, мале підприємство «Вижниця-сервіс» (Мукачівський район) 1993 року закуповує у Львові й реалізовує Словаччині 3 тепловози вартістю, відповідно, 3000, 2000 та 9000 доларів. У першому кварталі цього року взяв курс до сусідньої держави ще один тягач, який МП згідно з паперами продало за 7500 доларів США.

Прилучилось, мабуть, до вигідного бізнесу, і українсько-угорське СП «Стой», зареєстроване в селі Голубиному Свалявського району. Його генеральний директор М. Гісем теж зумів знайти стежку до кошицького товариства з обмеженою відповідальністю «Упрако» й продати один тепловоз лише за 10(!) тисяч німецьких марок (приблизно 6,2 тисячі доларів США). А може, дірку від бублика, тобто тепловоза, одержала тільки держава, а продавці таки знайшли для себе певний інтерес?

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Інспектори з дитинства

На Соборній площі в Одесі прогулювались учні з групи подовженого дня. І восьмирічному другокласникові закортіло відірватися від ровесників. Він проліз попід огорожею й вискочив на сусідню вулицю — прямо під колеса автомобіля. З важкими травмами хлопчик потрапив до лікарні. Дай Бог, аби не залишився на все життя калікою. А дев'ятирічна І. на місці пригоди одразу померла, потрапивши під колеса «МАЗа», куди впала із заднього сидіння мотоцикла. Державтоінспекція констатувала: в обох випадках грубо порушено правила дорожнього руху. В першому — постраждалий перебігав дорогу в недозволеному місці; в другому — дитина, яка не досягла 12-річного віку, їхала на задньому сидінні мотоцикла, що теж заборонено.

Аби таких трагічних пригод не більшало, а, навпаки, було дедалі менше, ДАІ України, її структури на місцях прагнуть вести серед дітей та підлітків постійну пропаганду правил дорожнього руху. Їх вивчають у школах, дитсадках. Наскільки ефективно? Щоб з'ясувати це, в Одесі, в республіканському дитячому центрі відпочинку «Молода гвардія» щойно проведено Всеукраїнський зліт юних інспекторів дорожнього руху. Протягом тижня вони не тільки ділилися досвідом, а й завзято змагалися у знанні нових правил дорожнього руху, розведенні транспорту й пішоходів, у водінні автомобілів, наданні першої медичної допомоги постраждалим в аварії. Взяли участь у конкурсах на кращу пропаганду ПДР. Нагороджуючи тих, хто особливо відзначився, вручаючи подарунки іншим учасникам зльоту, його дорослі організатори висловлювали надії, що юні помічники ДАІ працюватимуть на місцях ще активніше, аби ні вони самі, ні їхні ровесники ніколи не потрапляли в дорожні пригоди, які так часто закінчуються трагічно.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Зверніть увагу

Щедрість меценатів

особливо проявилася під час ювілейного торжества — 50-річчя заснування Волинської обласної клінічної лікарні. На цьому святі, як годиться, було багато вітань, квітів, добрих побажань... Були і вітання предметнішого змісту. Наприклад, колектив Луцького підшипникового заводу подарував лікарні 2 тисячі доларів США, Волинська митниця — легковий автомобіль, федерація профспілок, фонд соціального страхування, обласне управління освіти — по 20 мільйонів карбованців. Головний лікар лікарні Іван Сидор цілком серйозно жартує: «Отакі б ювілеї проводити хоча б разів два на рік, то, може, було б за що ліки купувати для хворих». А ще не перевелися в нас добрі люди.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Спорт

Футбол

«Торпедо» мріє про перемогу. «Динамо» теж

Чемпіонат України. Перший тур. «Прикарпаття» — «Дніпро» — 1:1. 11000 глядачів. Голи: Мазур, 25 (1:0), Скрипник, 41 (1:1).

Зіграно ще один матч першого туру, в якому дебютант вищої ліги складав іспит команді, яка знову націлена на медалі чемпіонату. І варто зазначити, що «Прикарпаття» гідно провело цю зустріч, примусивши гостей відігравatися. Треба сподіватися, що дебютанти — «Прикарпаття» й «Евіс» — не загубляться у компанії кращих клубів України.

Поки що в ділі ми не бачили чемпіона країни — київське «Динамо», яке дещо оновило свій склад. Тому певний інтерес викликає стартовий матч динамівців із торпедівцями Запоріжжя, що відбудеться 22 липня на Республіканському стадіоні у Києві. До речі, «Торпедо» значно зміцнилося з приходом Ралюченка, Романова, Авакова (всі — з «Темпу», Шепетівка), Соботюка (з «Ниви», Вінниця), Боровського (з «Фрунзенця», Саки), Вернидуба, який виступав за «Металург». Втратили торпедівці лише захисника Багмута, котрий повернувся до Дніпропетровська. Звичайно, «Торпедо» після перемоги над «Металургом» намагатиметься і в Києві показати атакуючий футбол.

Цікавими обіцяють бути і матчі за участю «Шахтаря» та «Дніпра». Гірники зустрінуться у Сімферополі з «Таврією», а дніпропетровці прийматимуть вдома колег з Кривого Рогу.

Вчора ж відбулося жеребкування Ліги чемпіонів УЄФА. Нагадаю, що за рейтингом без попередніх матчів до неї включено «Мілан», «Барселону», «Аякс», «Манчестер Юнайтед», «Баварію», «Бенфіку», «Спартак», «Андерлехт».

Футболісти київського «Динамо» 10 серпня в Данії зіграють з клубом «Сілекборг», а 24 серпня прийматимуть його на полі Республіканського стадіону.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Пані та панове!

«ПРАВЕКС-БАНК»

• **надає**
валютні та карбованцеві кредити
юридичним та фізичним особам під заставу нерухомості, цінних речей, антикваріату;

• **пропонує**
20% річних у валюті
по вкладах юридичних та фізичних осіб;

• **здійснює**
платежі до країн
ближнього і дальнього зарубіжжя через власні прямі кореспондентські рахунки у найкращих банках світу;

• **виплачує**
готівку у будь-якій валюті
по дорожніх чеках American Express, Visa, Thomas Cook, і кредитних картках Visa, Eurocard/Mastercard, Diners Club International.

Адреса: Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.
Телефони: 294-79-96, 294-85-49, 294-82-22.
Факс (044) 294-84-00.
Телекс 631250 ALINA SU.

Дилер ЮКАМ ОСВИТА СИНДИКЕЙТ совместно с американо-украинским бизнес-институтом предлагает двухнедельные деловые туры в США

Цена: 3200 — 3600 долларов США
Сервис:
двухместные гостинничные номера в центре Манхеттэна;
трехразовое питание;
кондиционированный автобус;
квалифицированные переводчики;
поездки в Вашингтон и Атлантик-Сити.

Бизнес-семинары практически по всем отраслям экономики США:
легкая промышленность;
сельское хозяйство;
коммуникации и оборудование;
банковская система США;
химическая промышленность и оборудование;
фармацевтическая промышленность;
упаковка и оборудование;
сантехника;
транспорт и безопасность движения;
туризм и рекреационный бизнес;
работа правоохранительных органов США на примере Нью-Йоркской полиции;
встречи с бизнесменами всех рангов и уровней и многое-многое другое, вплоть до семинаров по заявкам.

В программу входит:
посещение Международного валютного фонда (Вашингтон);
посещение валютной и фондовой биржи (Нью-Йорк);
посещение брокерской конторы и ознакомление с ее работой;
посещение Федерального резервного банка и органов Федеральной резервной системы США, комиссии Конгресса США по банкам и финансам или комиссии по ценным бумагам и биржам (Вашингтон).

По окончании семинаров в АУБИ (AUBI) слушатели получают диплом, имеющий серьезную котировку Министерства просвещения Украины.

В цену входит:
визовая поддержка;
авиабилеты в оба конца;
и даже 500 долларов на карманные расходы, которые Вы получите по прилету в Нью-Йорк.

Отправка групп по 28 человек по мере их укомплектования. Обязательно наличие загранпаспорта.

Справки по телефонам: 229-65-31; 229-25-54.

AO BSG

ПРОДУКТЫ ИЗ ЕВРОПЫ
со склада
в Луганске и Москве
● **СОКИ** -1 л.
в стекл. бут. и тетрапак
● **ГАЗ. ВОДА** -1.5 л.
● **ПИВО** -0.33 л.
● **ВОДКА** -1 л.
и др. продукты питания
более 50 наименован.

изготовит и реализует
ПОЛИЭТИЛЕНОВЫЕ ПАКЕТЫ
любых размеров
П/Э ПЛЕНКУ
ГРАНУЛИРОВАННЫЕ ОТХОДЫ ПВД и ПНД
Приобретет:
ПВД
в гранулах

Адрес: 348047 г. Луганск, ул. О. Кошевого, 32
Тел.: (0642) 54-90-24, 54-40-51, 54-41-09 Факс 54-73-02
Телефоны представительства в Москве:
(095) 456-71-27, 456-40-67 Факс: 456-56-44

Реализуем со склада в Киеве:
куртки ватные;
костюмы рабочие х/б;
рукавицы с брезентовым наладонником;
юбки из импортных тканей.

Оптовые скидки.
Тел. (044) 244-08-53, 220-95-92.
Факс (044) 220-97-04.

ПРОИЗВОДСТВЕННЫЙ КООПЕРАТИВ «ЛИДЕР»

производит и реализует:

ПОЛИЭТИЛЕН ВЫСОКОГО ДАВЛЕНИЯ ВТОРИЧНЫЙ ГРАНУЛИРОВАННЫЙ;
ПОЛИСТИРОЛ УДАРОПРОЧНЫЙ ВТОРИЧНЫЙ ГРАНУЛИРОВАННЫЙ, НЕ БЫВШИЙ В ИЗДЕЛИИ;
ПОЛИЭТИЛЕНОВЫЕ БОЧКИ ДЛЯ НЕПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ ЕМКОСТЬЮ 50 ЛИТРОВ;
ПОЛИЭТИЛЕНОВЫЕ КАНИСТРЫ ЕМКОСТЬЮ 20 ЛИТРОВ;
ДРЕВЕСНО-СТРУЖЕЧНЫЕ ПОЛИМЕРНЫЕ ПЛИТЫ;
АБРАЗИВНЫЕ ШЛИФОВАЛЬНЫЕ КРУГИ И ШЛИФОВАЛЬНЫЕ ГОЛОВКИ ИЗ ЕЛЕКТРОКОРУНДА И КАРБИДА КРЕМНИЯ.

Принимаем заказы на изготовление изделий из пластмасс на литьевом и выдувном оборудовании.

ВАМ ОБЕСПЕЧЕНЫ САМЫЕ НИЗКИЕ ЦЕНЫ!

Адрес: 320000, г. Днепропетровск, ул. Красная, 14.
Телефон/факс: (0562)44-17-17, 44-75-11.

ПО «ДНЕПРОДЗЕРЖИНСКЖЕЛЕЗОБЕТОН» ПРОДАЕТ:

Пресс гидравлический ДА 2238 Б для прессования изделий из листов металла, пластмасс, изготовления ДСП
Стоимость до 800,0 млн.крб.
Новый в упаковке комплекс АКД 4940 для облицовывания пластей щитовых деталей мебели шпоном и синтетическими пленками.
Стоимость до 1,3 млрд.крб.
Сварочные машины в упаковке МТП-1210 И МТР-2401.
Телефоны: (05692) 7-10-35, 7-11-16.
Факс: (05692) 7-10-62.
Адрес: 322607, г. Днепродзержинск, ул.Дорожная, 64.

Государственное производственное объединение «Проэкс» реализует со склада в г. Днепропетровске пиломатериалы хвойных пород:

шпалы железнодорожные широкой колеи (не пропитанные);
брус в ассортименте;
доску обрезную и необрезную любой толщины.

Изготавливает и реализует:
доску для пола, плинтус, наличник, дверные блоки, рейку декоративную;
наборы кухонной мебели из массивной древесины.

Принимаем заказы на изготовление столярных изделий для строящихся объектов.

Наш адрес: 320070, г. Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, к. 529. Телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23. Телефакс: (0562) 44-06-23.

До відома акціонерів акціонерного товариства «Надія»:

22 серпня 1994 року відбудуться установчі збори акціонерів акціонерного товариства «Надія».

Порядок денний:
1. Затвердження Статуту товариства.
2. Вибори спостережної Ради товариства.
3. Вибори Ревізійної комісії.
4. Вибори голови правління товариства та затвердження членів правління.

Збори відбудуться за адресою:

Полтавська область, м.Гадяч, вул.Будька,47 (колишній сирзавод).

Концерн «Укрпромавтошиноремонт» освоил изготовление оборудования для работы автомобилей ГАЗ и ЗИЛ на сжатом природном газе.

Принимают заявки на 1994 и 1995 гг. на их реализацию и установку. Цены на комплекты ниже изготавливаемых в России.

Адрес концерна: 252151, г. Киев, ул. Молодогвардейская, 7-б.
Телефоны для справок: 277-60-03, 277-44-02.

РЕАЛИЗУЕМ:
пробник электрика (12-400В), работающий без источника питания, замки уникально-оригинальные сейфового типа, дизели типа СМД, ножницы настольные слесарные.

310046, г. Харьков, ул. Багратиона, 6.
Тел. 94-19-80, 93-70-78.

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

Изготовит из полиэтилена: пленку, пакеты хозяйственные, обложку, мешки, вкладыши, пробку винную, коньячную, взрывную колбу.

г.Рубежное, (06453) 5-21-61, 5-50-37, т/факс 5-14-71.

Молдова: старі гасла, нові часи

Парламентські вибори в Молдові принесли населенню довгожданий спокій: зняте питання про об'єднання з Румунією, правляча Аграрно-демократична партія (АДП) зобов'язалася розв'язати проблему Придністров'я і гагаузького півдня й цим завершити процес «об'єднання» країни.

У аграрників поки що необмежений ліміт довіри народу. Незважаючи на те, що економічна ситуація в республіці скрутна: на межі зупинення більшість промислових підприємств, які втратили за останні 5 років половину обсягів виробництва. Приховане безробіття — на позначці 30 %.

З Молдови розпочався організований відплив до інших країн робочої сили: інженерів, техніків, досвідчених робітників. Люди сподіваються десь знайти добрий заробіток, бо в Молдові мінімальна зарплатня сьогодні становить 4,5 долара, середня — 20.

Ціни на продукти й речі першої потреби в республіці вищі, ніж у сусідній Україні та Росії. Цим пояснюється наплив українських товарів на кишинівські базари. Мешканці столиці вважають за краще купувати вершкове масло, ковбасу, твердий сир у продавців-приватників з України — і якість вища, і ціни нижчі, ніж у міських крамницях. Усю торішню зиму Кишинів протримався на вінницькій, одеській картоплі, яка вразила своєю дешевизною навіть президента національного банку Молдови Леоніда Толмача, котрий відвідав центральний столичний ринок. Утискають громадян нові комунальні розцінки: плата за квартиру часто перевищує заробіток. Селяни через високі ціни на газ змушені обрізати газопровід й залишати садиби без опалення. Та незважаючи на скруту економічного й соціального характеру, у широких мас є надія на краще, і вони її пов'язують з приходом до влади АДП.

А як у них!

Отримавши в парламенті більшість місць, аграрники ухвалюють закони один за одним, реагуючи на спроби опозиції протистояти їх владі.

З'ясовуються взаємини Кишинева з південним регіоном, населеним гагаузами. Законопроект, який готуть, обіцяє їм національно-територіальне формування за типом автономної області і гарантії в разі зміни політичного статусу самої Молдови. Але гагаузи, які довіряють аграрникам, проявляють обережність і хочуть підстрахуватися на майбутнє, «виторгувавши» собі право на самовизначення, якщо ідея возз'єднання з Румунією колись спливе знову. Цього моменту чекає опозиція — партії й рухи, які вийшли «з шинелі» Народного фронту. Вони сподіваються, що економічна ситуація змусить населення нарікати і обернутися обличчям до запрутських братів.

Розрахунок на труднощі є і в лівих, насамперед у комуністів, які щойно зареєструвалися як партія і в минулих виборах участі не брали.

Узявши владу, АДП сформувала свій уряд і провадить відкриту політику щодо нових незалежних держав. Вперше у Молдові з'явились російські бізнесмени. Приватна корпорація «ТВТ», яка представляє, по суті, оборонний комплекс Росії, створивши спільне підприємство з кишинівським телевізійним заводом «Альфа», має намір вкласти капітал в низку приладобудівних підприємств, що мають потужний наукоємний потенціал і добре підготовлених фахівців. Керівний «трикутник» республіки в особі Президента, Голови парламенту і прем'єр-міністра єдиний у визначенні зовнішньополітичного курсу, але змагається на внутрішньополітичній арені. Скоріше на наступних президентських виборах основна боротьба розгорнеться серед цих трьох лідерів, висуненими й підтримуваними однією й тією ж партією — Аграрно-демократичною.

Визначаючи законодавство, спрямовуючи уряд, АДП планомірно провадить чистку державних структур, розпочавши з радіо, телебачення, інформаційного агентства і урядових газет. Опозиція вбачає в особі АДП загрозу «сильної руки» й лякає населення можливим відкатом від демократичних засад розвитку країни. Проте до її слів практично ніхто не дослуховується. Після придністровської війни довіру до партій фронтистського штибу підірвано. Можна сказати, що стосовно нинішньої Молдови сьогодні живе старе гасло: партія і народ єдині. До чого воно приведе, час покаже.

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

Дати

...І зведеться до неба храм

На початку XXI століття, а точніше — 2001 року, Вірменія відзначатиме знаменну дату у своїй історії — 1700-річчя прийняття християнства. До речі, Вірменія була першою країною в християнському світі, де цю віру було визнано державою.

Указом Президента республіки сформовано відповідну комісію, яка розробить план урочистих заходів. Вони розпочнуться 1996 року. А напередодні святкування в Єревані відкриють новий собор.

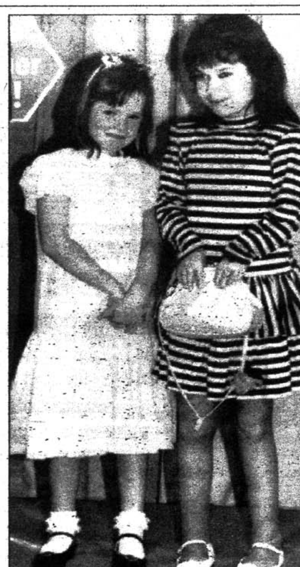
Три роки тому в республіці було оголошено конкурс на кращий проект собору на честь 1700-річчя прийняття християнства. За благословінням і рішенням Католікоса всіх вірменів Вазгена I і журі конкурсу за кращий 33 визнали проект відомого архітектора Степана Кюркчана. За задумом автора, собор Григорія Лусаворича (Просвітителя), який зведуть на пагорбі в центрі міста, являє собою єдиний комплекс: церква, алтарі апостолів Фадея і Варфоломія, зал на 600 місць, бібліотеки, лекційні зали, службові приміщення. Спеціальне місце в церкві буде відведено хорові та органу. Загальна висота собору — 45 метрів. Будівельні роботи вже розпочато.

Віген САРКИСЯН.

Єреван.

Фотофакт

Малятко-мама

На знімку: вони виглядають, як дві сестри, але насправді Сью і Габріелле Маккензі — мати і дочка.

30-річна Сью з обличчям десятирічної дівчинки давно одружена. Її дочці, яку вона обожнює, — 10 років. Дочка всього на 3 сантиметри нижча за матір. «Нас завжди плутають і вважають за двох сестер, — каже Сью, — я припинила рости ще в дитинстві, коли захворіла на ревматичний артрит».

Габріелле дуже задоволена, що її мама майже такого зросту, як і вона сама: «З нею дуже добре грати. Мої подруги мені заздрять. Зараз я ледве-ледве нижча за маму, але коли я стану вища за неї, буде ще краще — мене всі вважатимуть за її маму!»

Десять років тому Кевін і Сью Маккензі з австралійського міста Мюррей Бридж ризикнули мати дитину, хоча лікарі відраджували їм через дуже маленький зріст Сью. За рік народилася нормальна дитина. І тепер Кевін має в сім'ї двох палко коханих ним дівчаток: Сью і Габріелле.

Фото ІТАР—ТАРС.

Справи кримінальні

У рабство — на макові плантації

Небезпечними в Киргизстані стають турпоходи та риболовлі. Тут відмічено вже кілька випадків таємничого зникнення людей.

За чутками, їх викрадають наркоділки, силоміць везуть працювати на макові плантації, а по закінченні сезону вбивають. До розслідування кримінальної справи за фактом останнього такого знищення слідом за МЗС республіки долучився Державний комітет з національної безпеки Киргизстану.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЦЬКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 364559.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311137.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».